

רמון אנטי-טנקי צרפתי חדש

בה: יש בכך משום יתרון מכריע לעומת כלירון מסוג „בזוקה” ודומיה, במידה שהפעלתם אפשרית רק מתוך מצבי עמידה או כריעה. מיתרון טכני זה נובע, כמובן, יתרונו הטקטי הגדול של אמצעי אנטי-טנקי חדש זה: הפחתת הסיכון שבהפעלתו מטנחים קצרים, והקושי המיוחד לגבי אנשי צוות-הטנק לגלות את נקודות הסכנה המאיימות עליהם.

בטנח ממוצע של 100 עד 125 מטר (העולה על השימושי של „בזוקה” מהסוגים הישנים — להבדיל מה„בזוקה רבתי” החדשה שהופיעה השנה) עשוי הרימון החדש בן הקוטר של 60 מ"מ להבקיע שריון בעובי של 200 עד 220 מ"מ בזווית פגיעה תקינה; ואפילו בזווית פגיעה של 60 מעלות עודו מבקיע שריון בן 60 מ"מ.

הרימון בן 53 מ"מ אשר הגו, כמובן, קל יותר, אך עם זאת מהירותו ההתחלית הנה רבה יותר — מבקיע שריון בן 180 מ"מ בזווית פגיעה תקינה, ו-60 מ"מ של שריון — בזווית פגיעה בת 60 מעלות; היינו, במקרה זה אין כושר חדירתו נופל כלל מזה של חברו הכבד ממנו. פירושו של דבר, כי שני הרימונים גם יחד אינם עלולים כלל לגלוש או להרתיע אפילו בפגעים בצריחי-טנקים בעלי המבנה המשופע היעיל ביותר לסיכול הקליעים הפוגעים בהם; כן מובטחת חדירתם דרך הדפנות הצדדיים האנכיים של רכב-שריון. עצם החדירה אינה מושגת באתה דרך כאשר בקליעים רגילים, כי אם ע"י מין תהליך של התפרקות מולאקולארית. המתכת של השריון עצמה — היא-היא, המטילה פנימה, בנקודת הפגיעה, אלומה של רסיסים (שהגיעו לנקודת ההיתוך), והטנק לא זו בלבד שהובקע, אלא הוא אף הוצת.

על תכונות אלו של רימוני-רובה האנטי-טנקיים החדשים יש להוסיף כי משקל הרימון, (אף של הכי בד שבניהם) אינו עולה על 300 גרם, ניתן ליצורם במהירות רבה (מדברים על 200.000 לחודש), ומחירם אינו מגיע אף ל-5.000 פרנקים לרימון (כ-5 לירות שטרלינג). המסקנה מכל אלה הנה, כדברי המעריכים, כי כעבור זמן לא-רוב ניתן

בסוף ספטמבר 1950 החלו מתפרסמים בעתוניה הראשיים של צרפת גילויים ראשונים על סדרת כלי-מלחמה שטופחו במערכות-הייצור של התעשייה הצבאית הצרפתית במשך השנים האחרונות; בראש הידיעות האלו על כלי-המלחמה החדשים מובלט הכלי האנטי-טנקי הצרפתי המקורי, אשר פרשניה הצבאיים של צרפת רואים אותו כטוב בביני-סוגו, (היינו, הכלים הא.ט. הקלים) מאלה המצויים כיום בעולם כולו. ואכן, מדינה כצרפת — כרוכב המכריע של מדינות העולם — שעה שהיא באה לפתח את הניתן לפיתוח במקורות יכולתה החרושתית היא, הריהי חרדה, בראש וראשונה, לטריפתו של כושר עצירת פלישה משוריינת; ולצרפת סיבות גיאוגרפיות, אוכלוסיות וטכניות לדאוג לכך דאגה מיוחדת ודרוכה. היא היתה, ועדיין הנה, זקוקה לכלי-מלחמה אשר יהיה בהם כדי לאזן משהו את אי-השוויון המדכדך שבין רכב-הברזל פורטסי-האש לבין גדודי הרגלים, יצורי בשר ודם; והיא צריכה — שוב, בדומה מאוד לרוב המדינות והעמים שבעולם — לכלים אשר לא יעלו ביוקר רב מדי. מתוך מגמה לכך טופח הכלי „בזוקאי” הצרפתי רב-ההצלחה — מזה, ורימוני-הרובה הא.ט. — מזה. והנה, לאחר שורה ארוכה וממושכת של ניסויים ושל מפגנים מוקדמים (בין השאר — זה אשר כבר צוין ב„מערכות” — ראה הרשימה בחו"ס"ד, עמ' 100) בערכה סוף-סוף, בסמוך לעיר בורג', ההצגה הגלויה והפומבית הראשונה של שני רימוני-רגלים אנטי-טנקיים אשר — לדברי כתבו של עתון פריסאי גדול, לאחר שהופגנו הפעלתם ותכליתיות-פעולתם, אשר היתה „מוחזן לכל יחס לממדיהם” — „גרמו להתרשמות עמוקה”.

הרימונים האנטי-טנקיים החדשים האלה הנם: האחד בעל קוטר של 60 מ"מ, והשני — של 53 מ"מ. הם ניתנים להפעלה ע"י כלי-הרגלים התקיינים, היינו, באמצעות רובה או באמצעות קרבין — שעל-קצה הלוע שלו מרכיבים מדוכה, זעירת-ממדים למדי (שייצורה התעשיתית הנו קל ביותר). הנעת הרימון נגרמת ע"י הגזים המופקים מירית תחמיש מיוחדת, בעל קליע-עץ. הקלע יכול לבצע את היריקה מכל מצב-יריה שהוא — כולל מצב שכי